

31 Μαρτίου, 1992

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ANNA ZEMENIDΟΥ,

Εφεσείουσα-Ενάγουσα.

v.

ΕΥΡΥΠΙΔΗ Φ. ΖΕΜΕΝΙΔΗ (Αρ. 2)

*Εφεσίβλητου-Εναγόμενου.**(Έφεση Αρ. 10).*

Έφεση — Εναντίον απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου με την οποία διατάχθηκε η εφεσείουσα να καταθέσει εγγύηση για τα έξοδα μέσα σε ορισμένη προθεσμία, διαφορετικά η αίτηση "θα απορριπτετο" — Παράλειψη κατάθεσης της εγγύησης — Η έφεση 5 κρίθηκε άνευ αντικειμένου.

Πολιτική Δικονομία — Εγγύηση για τα έξοδα — Διαταγή του Δικαστηρίου για κατάθεση εγγύησης για τα έξοδα μέσα σε καθορισμένη προθεσμία, άλλως η υπόθεση θα απορριπτετο — Παράλειψη κατάθεσης της εγγύησης — Η υπόθεση θεωρείται ότι έχει απορριφθεί 10 χωρίς άλλη διαδικασία.

Με αίτησή της ενώπιον του πρωτοβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου, η εφεσείουσα ζητούσε δήλωση του Δικαστηρίου ότι ολόκληρη η κινητή και ακίνητη περιουσία που ήταν εγγεγραμμένη στο όνομα του εφεσίβλητου κατείχετο από αυτόν σαν καταπιστευματοδόχος της και/ή ότι της ανήκε σε ποσοστό 50%. Επειδή η εφεσείουσα ήταν μόνιμος κάτοικος εξωτερικού, το Δικαστήριο, μετά από αίτηση του εφεσίβλητου, διέταξε την εφεσείουσα να καταθέσει σαν ασφάλεια για τα έξοδα το ποσό των ΛΚ1.500 υπό μορφή τραπεζικής εγγύησης μέσα σε 60 ημέρες από την 18.10.91. Το διάταγμα του Δικαστηρίου προέβλεπε περαιτέρω ότι σε περίπτωση που η πιο πάνω ασφάλεια δεν θα κατετίθετο τότε "η αίτηση θα απορριπτετο". Η εφεσείουσα καταχώρησε την παρούσα έφεση εναντίον της πιο πάνω απόφασης, αλλά παρέλειψε να καταθέσει την εγγύηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, ή να ζητήσει παράταση αυτής. Κατά την ακρόαση της έφεσης, στις 14.3.92, ο εφεσίβλητος εισήγηθη 25 ότι η έφεση ήταν άνευ αντικειμένου γιατί, εφόσον δεν είχε υπάρξει συμμόρφωση από την εφεσείουσα με την διαταγή του Δικαστηρίου για κατάθεση εγγύησης για τα έξοδα, η υπόθεση είχε ήδη απορριφθεί και κατά συνέπεια η έφεση ήταν άνευ αντικειμένου.

Αποφασίσθηκε ότι:

5 Οι πρόνοιες της Δ.60 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας ήταν σαφείς, και το λεκτικό του διατάγματος του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν άφηνε αμφιβολία ότι η αποτυχία της εφεσείουσας να καταθέσει την εγγύηση για τα έξοδα μέσα στην προθεσμία που προέβλεπε το διάταγμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ή να ζητήσει οποιαδήποτε παράταση της προθεσμίας εκείνης, εσήμαινε ότι η υπόθεση ήδη είχε απορριφθεί, και κατά συνέπεια η έφεση ήταν 10 άνευ αντικειμένου.

Η έφεση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.

Έφεση.

15 Έφεση εναντίον της απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου (Αίτηση Αρ. 1/90) με την οποία διάταξε την αίτητρια να καταθέσει εντός 60 ημερών τραπεζική εγγύηση σαν ασφάλεια για έξοδα.

Π. Σαρρής, για την εφεσείουσα.

Κ. Μελάς, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

20 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ. Γρ. Δημητριάδης.

25 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την αίτησή της στο Οικογενειακό Δικαστήριο (ιδε το αιτητικό στην Αίτηση Αρ. 1/90) η εφεσείουσα ζητεί δήλωση του Δικαστηρίου ότι η κινητή και ακίνητη περιουσία που είναι εγγεγραμμένη στο όνομα του εφεσίβλητου όπως και διάφορες άλλες επιχειρήσεις κατέχονται από τον εφεσίβλητο σαν τον καταπιστευματοδόχο (υρον trust) της και/ή ότι της ανήκουν σε ποσοστό 30 50% ή σε τέτοιο ποσοστό όπως το Δικαστήριο θα αποφάσιζε ανάλογα με το ποσοστό που θα εύρισκε ότι ήταν η συνεισφορά της για την απόκτηση του.

Επειδή η εφεσείουσα κατοικεί συνήθως εκτός της Κύπρου ο εφεσίβλητος καταχώρησε στην Αίτηση 1/90 αίτηση

με την οποία ζήτησε διαταγή του Δικαστηρίου που να διέτασσε την εφεσείουσα να έδιδε ασφάλεια για έξοδα. Μετά από ακροαματική διαδικασία το Δικαστήριο διέταξε την εφεσείουσα όπως εντός 60 (εξήντα) ημερών από την 18/10/1991 κατέθετε στο Πρωτοκολλητήριο τραπεζική εγγύηση για 5 το ποσό των £1.500,00. Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου παράλειψη από μέρους της εφεσείουσας να παράσχει την ορισθείσα ασφάλεια για τα έξοδα τότε "η αίτηση θα απορριπτετο" (will stand dismissed).

Εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου 10 καταχωρίστηκε η έφεση αυτή.

Η έφεση ορίστηκε γι' ακρόαση στις 14/3/1992 και την ημέρα εκείνη ο δικηγόρος του εφεσίβλητου εισηγήθηκε ότι η έφεση ενώπιόν μας ήταν άνευ αντικειμένου γιατί η εφεσείουσα δεν είχε μέχρι την ημέρα εκείνη συμμορφωθεί με 15 τη διαταγή του πρωτόδικου Δικαστηρίου να παράσχει ασφάλεια εξόδων.

Για την παροχή ασφάλειας πληρωμής των εξόδων του ο αιτητής βάσισε την αίτηση του στη Διαταγή 60, θεσμούς 1 και 5, οι οποίοι έχουν στην αγγλική (γιατί δεν έχουν 20 ακόμα επίσημα μεταφραστεί στην ελληνική γλώσσα) ως εξής:-

"ORDER 60:

SECURITY FOR COSTS

1. A plaintiff (and, in respect of a counter-claim which 25 is not merely in the nature of a set-off, a defendant) ordinarily resident out of Cyprus may, at any stage of the action, be ordered to give security for costs, though he may be temporarily resident in Cyprus.

2. 30

3. ....

4. ....

5 5. Where the Court orders security for costs to be given it may stay the proceedings in the action until such security is given, and in the event of the security not being given within the time appointed may dismiss the action."

Σε ελληνική ελεύθερη μετάφραση:-

"ΔΙΑΤΑΓΗ 60:1

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΕΞΟΔΑ

10 1. Ο ενάγων (και, σε σχέση με ανταπαίτηση, η οποία δεν έχει απλώς τη φύση συμψηφισμού, ο εναγόμενος) ο οποίος διαμένει συνήθως εκτός Κύπρου μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της αγωγής, να διαταχθεί να δώσει ασφάλεια για έξοδα, έστω και αν διαμένει προσωρινά στην Κύπρο.

15 2. ....

3. ....

4. ....

20 5. Όταν το Δικαστήριο διατάσσει να δοθεί ασφάλεια εξόδων, μπορεί να αναστέλλει τη διαδικασία της αγωγής μέχρι να δοθεί τέτοια ασφάλεια και, στην περίπτωση που δεν δίδεται η ασφάλεια εντός του καθορισμένου χρόνου, μπορεί να απορρίψει την αγωγή."

25 Σκοπός της Διαταγής 60 είναι όπως ενάγων, που δεν κατοικεί στη Δημοκρατία, δώσει εγγύηση σε πρόσωπο εναντίον του οποίου κίνησε κάποια δικαστική διαδικασία, ότι σε περίπτωση που η απαίτηση έναντι του προσώπου αυτού αποτύχει θα υπάρξει ασφάλεια πληρωμής των εξόδων για την υπεράσπισή του.

30 Ο δικηγόρος της εφεσεύουσας εισηγήθηκε ότι η διαταγή που εξέδωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι σε περίπτωση

παράλειψης από μέρους της να παράσχει την εγγύηση αφορούσε την αίτηση για την κατάθεση τραπεζικής εγγύησης και όχι την απόρριψη της βασικής αίτησης δηλαδή της Αίτησης Αρ. 1/90. Η εισήγηση αυτή δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί θα σήμαινε πως παράλειψη συμμόρφωσης με 5 τη διαταγή θα είχε σαν επακόλουθο την ακύρωση της διαταγής του Δικαστηρίου για την κατάθεση εγγύησης για ασφάλεια εξόδων που το Δικαστήριο εξέδωσε.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, στην άσκηση της εξουσίας του σύμφωνα με τη Δ.60, Θ.5, και όπως είναι σαφές από 10 την διατύπωση της διαταγής που έδωσε -"θα απορριπτεται" (will stand dismissed)-διάταξε την απόρριψη της αίτησης στην περίπτωση που η ενάγουσα δεν έδιδε την ασφάλεια εξόδων στην καθορισμένη προθεσμία. Η αίτηση, με 15 την άπρακτη από μέρους της ενάγουσας εκπνοή της προθεσμίας των 60 (εξήντα) ημερών, έπαυσε να υπάρχει γιατί είχε απορριφθεί. Η ενάγουσα θα μπορούσε να αποταθεί στο Δικαστήριο για παράταση του χρόνου, πράγμα που 20 δεν έπραξε. Οι συνέπειες της παράλειψης της επήλθαν λόγω της μη συμμόρφωσης της.

Ενόψει των προνοιών των θεσμών 1 και 5 της Διαταγής 60 και της μη συμμόρφωσης της εφεσείουσας στην απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, καταλήξαμε στην απόφαση ότι η έφεση αυτή είναι άνευ αντικειμένου και για 25 το λόγο αυτό απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.